

Но Хорчо войвода, който бѣ самъ срещу цѣла потеря, го дебнѣше. Изведнажъ, преди турчинътъ да гръмне, чу се гръмъ, конникътъ увисна и изпусна шишинето.

Конятъ дигна глава подплашенъ и полетѣ назадъ.

— Удрийте, братя! — викнаха отсамъ рѣката юнацитѣ.

Запукаха пушкитѣ изведнажъ.

Настана суматоха. При вида на убития имъ предводителъ турцитѣ се подплашиха, но още повече се смаяха, когато видѣха, че отатъкъ рѣката, на самия брѣгъ се показва въстаникъ, който колѣнчи и загърмѣ срещу тѣхъ, като викаше колкото му гласъ държи:

— Напредъ, братя! Бийте поганцитѣ!...

Тогавъ Стоилъ високо развѣ знамето, затича къмъ Хорча и се хвърлиха въ Смолската рѣка. Хвърлиха се напредъ и останалитѣ въстаници. Турцитѣ удариха на бѣгъ. Юнацитѣ ги догонваха и гърмѣха върху тѣхъ. Отъ гората се показа войводата Бенковски на конь. Знамето се вѣеше следъ него... Юнацитѣ запѣха:

Тржба ечи, Балканъ стене —
самъ юнакъ на коня,
на бой зове свойтѣ братя:
всички на оржие...

Звезделинъ Цоневъ

Тиквата и кратуната се запрепирали:

— Ти си празноглава вѣтро-

гонка, затова все току пълзишъ нагоре по плета...

— А ти си дебела и глупава, за-